

Marek Stępień

Prawa i obowiązki alumnów w Regulaminie Papieskiego Kolegium Polskiego w Rzymie z 1866 r .

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 55/1, 81-98

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KS. MAREK STĘPIEŃ

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

PRAWA I OBOWIĄZKI ALUMNÓW W REGULAMINIE PAPIESKIEGO KOLEGIUM POLSKIEGO W RZYMIE Z 1866 R.

Treść: Wstęp. – 1. Przyjmowanie alumnów do Kolegium. – 2. Studia i przyjmowanie święceń kapłańskich. – 3. Praktyki religijne i zasady zachowania dyscypliny. – 3.1. Praktyki religijne. – 3.2. Reguły zachowania dyscypliny. – 4. Usunięcie z Kolegium. – Zakończenie.

Wstęp

Papież Pius IX dekretem z dnia 9 marca 1866 r. erygował Papieskie Kolegium Polskie w Rzymie. Celem istnienia Kolegium było przygotowywanie kandydatów do przyjmowania święceń kapłańskich i do podejmowania przez nich pracy na obszarach zamieszkałych przez ludność narodowości polskiej. Regulamin Papieskiego Kolegium Polskiego został zatwierdzony i wydrukowany do użytku wewnętrznego w 1866 r.¹ Podzielono go na dziesięć artykułów opatrzonych następującymi tytułami: *Cel i ustanowienie Kolegium; O przyjmowaniu i wydalaniu alumnów oraz o święceniach; Praktyki religijne, studia i dyscyplina; O domownikach Kolegium; O rektorze; O wicerektorze; O ekonomie lub mistrzu domu; O ojcu duchownym; O prefektach; O regulach obowiązujących alumnów*². Do zasadniczego Regulaminu

¹ Regulamin wydrukowano w języku włoskim. Por. *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. Archiwum Papieskiego Kolegium Polskiego w Rzymie (skrót: APKP). Archiwum I (skrót: I), sygn. 25.1. W archiwum Papieskiego Kolegium Polskiego w Rzymie zachowały się trzy egzemplarze Regulaminu w języku włoskim (sygn. I 25.1-3) i jego niekompletne tłumaczenie na język polski (sygn. I 24.13).

² Tłumaczenie autora. W oryginale tytuły kolejnych artykułów brzmią następująco: *scopo ed istituzione del collegio; sull'ammissione dimissione degli alunni e sacre ordinazioni; esercizj di pietà; studj e disciplina; della famiglia del collegio; sul Rettore;*

dołączono dwie dodatkowe części: *Wskazania dotyczące sposobu zachowania reguł Kolegium Polskiego*³ oraz *Formule przysięgi dla alumnów przyjmowanych do Papieskiego Kolegium Polskiego*⁴.

Niniejszy artykuł jest kontynuacją analizy Regulaminu Papieskiego Kolegium Polskiego w Rzymie z 1866 r. pod kątem obowiązków i uprawnień alumnów.

1. Przyjmowanie alumnów do Kolegium

Artykuł drugi Regulaminu składa się z piętnastu punktów, spośród których pierwszych dziesięć odnosi się do procedury i warunków przyjmowania alumnów do placówki. Do Kolegium przyjmowani byli młodzi Polacy wykazujący się powołaniem do kapłaństwa oraz mający odpowiednie przymioty i cechy⁵. Osoba ubiegająca się o przyjęcie do Kolegium zobowiązana była dostarczyć rektorowi list od swojego biskupa diecezjalnego, w którym ordynariusz zaświadczał, że kandydat ma powołanie do kapłaństwa. Należało również okazać świadectwa: „prawego urodzenia”, chrztu i bierzmowania, zaświadczenie o właściwym postępowaniu i dobrym stanie zdrowia⁶. Regulamin nakładał na kandydata obowiązek przekazania rektorowi uwierzytelnionego dokumentu potwierdzającego posiadanie odpowiedniego depozytu pieniężnego. Suma ta musiała wystarczyć na pokrycie kosztów czasowego wyjazdu do ojczyzny oraz utrzymania studenta w Kolegium przez jeden semestr⁷. Kandydat ubiegający się

del Vice-Rettore; dell'Economo o Maestro di casa; del Padre spirituale; dei Prefetti; regole per gli alunni. Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 3, 5, 9, 13, 14, 19, 21, 24, 25, 28.

³ Tłumaczenie autora. W oryginale tytuł brzmi następująco: *Avvertimenti sul modo di osservare le regole del collegio polacco*. Tamże, s. 37-39.

⁴ Tłumaczenie autora. W oryginale tytuł brzmi następująco: *Formula juramenti emittendi ab alumnis Pontificii Collegii Polonici*. Tamże, s. 41-42. Treść Regulaminu Kolegium Polskiego była podobna do wydrukowanego kilka lat wcześniej Regulaminu Pontificio Collegio Urbano. Por. *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1.

⁵ Art. 2, pkt 1, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 5.

⁶ Art. 2, pkt 3, tamże, s. 5-6.

⁷ Art. 2, pkt 4, tamże, s. 6.

o przyjęcie do Kolegium musiał mieć ukończone 15 lat⁸. Fakt przyjęcia potwierdzany był przez kardynała protektora⁹ po uprzednim zaświadczeniu rektora, że wszystkie wymagane dokumenty zostały złożone¹⁰. Kandydaci o potwierdzonym przez kardynała protektora przyjęciu, którzy jednak nie stawili się w Kolegium w ustalonym przez rektora terminie albo przyjechali do Rzymu, ale nie przybyli do Kolegium, nie zostawali alumnami. Rektor miał obowiązek troszczyć się, aby alumni nie przyjeżdżali do Kolegium w miesiącach letnich, ale by przybywali jesienią, jednak nie później niż w połowie października¹¹.

Liczba alumnów przyjmowanych do Kolegium w danym roku akademickim musiała być proporcjonalna do aktualnych możliwości lokalowych i finansowych. Studenci z chwilą przyjazdu i zamieszkania w budynku Kolegium podlegali władzy rektora i mieli obowiązek stosowania się do przepisów dyscyplinarnych¹², a także złożenia przysięgi o przyjęciu święceń kapłańskich według formuły zamieszczonej w Regulaminie. Alumni, z wyjątkiem tych, którzy utrzymywali się z własnych środków, składali drugą przysięgę, w której przyrzekali powrócić do macierzystych diecezji. Przysięgi składano przed kardynałem protektorem lub jednym z deputatów¹³ w terminie sześciu miesięcy od rozpoczęcia pobytu w Kolegium. Żaden z alumnów nie mógł przyjąć święceń, nawet niższych, bez złożenia pierwszej przy-

⁸ Na przykład do Papieskiego Kolegium Urbano przyjmowano kandydatów po ukończeniu 14 lat. Por. pkt 4, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 8.

⁹ Nad funkcjonowaniem Kolegium czuwał kardynał protektor, któremu służyli pomocą dwaj księża mianowani przez niego spośród duchowieństwa rzymskiego, tzw. deputaci. Regulamin nakładał na deputatów obowiązek wizytowania Kolegium nie mniej niż jeden raz na piętnaście dni, a każdy alumn w czasie wizytacji mógł przedstawić swoją sprawę i prosić o pomoc. Por. art. 1, pkt 4, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 3-4.

¹⁰ Art. 2, pkt 5-6, tamże, s. 6.

¹¹ Art. 2, pkt 7-8, tamże.

¹² Art. 2, pkt 9-10, tamże, s. 6-7. Podobne zasady znajdują się w Regulaminie Papieskiego Kolegium Urbano. Por. pkt 3, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 8.

¹³ Kardynał protektor mianował dwóch deputatów spośród duchowieństwa rzymskiego. Por. art. 1, pkt 4 i art. 5, pkt 5, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 3-4, 15.

sięgi. Rektor sprawdzał, czy alumn ma powołanie do kapłaństwa i zapoznawał go z obowiązkami, jakie wiążą się z przyjęciem święceń¹⁴. Identyczne zasady dotyczące przyjmowania alumnów obowiązywały w Papieskim Kolegium Urbano, co jasno wynika z porównania treści regulaminów tych instytucji¹⁵.

2. Studia i przyjmowanie święceń kapłańskich

Alumni przyjęci do Kolegium zobowiązani byli do studiowania filozofii, teologii, prawa kanonicznego i cywilnego, przy czym ze studiów ostatniego wymienionego przedmiotu mogli być zwolnieni w szczególnych przypadkach¹⁶. Filozofię i teologię wykładano w Kolegium Rzymskim, a na prawo kanoniczne i cywilne studenci uczęszczali do liceum św. Apolinarego¹⁷. Studiowanie rozpoczynano od filozofii, w wyjątkowych przypadkach, za zgodą kardynała protektora, można było zacząć od kursu teologii, pod warunkiem jednak, że wcześniej alumn ukończył studia filozoficzne w innym kolegium lub na innym uniwersytecie, co musiało być potwierdzone oryginalnymi dokumentami¹⁸.

W artykule trzecim Regulaminu określono między innymi zasady dotyczące studiów i szkół, do których uczęszczali alumni¹⁹. Tej tematyce poświęcona była też część trzecia artykułu dziesiątego Regulaminu – punkty 34 i 35²⁰.

Przebywający w Kolegium studenci byli zobowiązani do zaliczenia dwuletniego kursu filozofii, w ciągu trzech lat prawa kanonicznego i świeckiego oraz ukończenia czteroletnich studiów teologicznych.

¹⁴ Art. 5, pkt 5, tamże. Na końcu Regulaminu Kolegium polskiego umieszczono treść przysięgi w języku łacińskim, którą składali alumni, ślubując czyste intencje zmierzania do stanu duchownego. Przysięgali, że po przyjęciu święceń powrócą do własnych diecezji i podejmą pracę tam, gdzie biskup ich skieruje, nawet w innej diecezji wskazanej przez biskupa. Formuła Juramenti, tamże, s. 41-42.

¹⁵ Por. pkt 4-5, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 8.

¹⁶ Art. 1, pkt 2, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 3.

¹⁷ Art. 1, pkt 3, tamże.

¹⁸ Art. 2, pkt 2, tamże, s. 5.

¹⁹ Art. 3, tamże, s. 9-11.

²⁰ Por. art. 10, pkt 34-35, tamże, s. 36.

Alumni w czasie studiów musieli przestrzegać kalendarza zajęć i egzaminów oraz regulaminów liceum i szkół, do których uczęszczali. Obowiązywała ich zasada podporządkowania się poleceniom wydawanym przez przełożonych, a dotyczyły one: czasu studium, praktyk przewidzianych w Regulaminie oraz innych zarządzeń²¹. W szczególności zwracano uwagę na systematyczne uczęszczanie do szkoły i angażowanie się w zajęcia naukowe. Nikt ze studentów teologii nie mógł być zwolniony z języka hebrajskiego, który należało studiować przynajmniej rok²². Wszyscy alumni w określonym czasie, zgodnie z regulaminem liceum, musieli zaliczać poszczególne kursy, chyba że byliby zwolnieni ze względu na zły stan zdrowia²³, a także zdawać egzaminy w celu zdobycia bakalaureatów i licencjatów z filozofii, teologii oraz prawa. Jeśli któryś ze studentów odmówiłby zdawania egzaminów, nie mając dyspensy otrzymanej zgodnie z prawem, rektor powiadamiał o tym biskupa tego alumna, aby mógł on poczynić odpowiednie kroki dyscyplinarne²⁴. Studenci wyjątkowo zdolni mogli – na ostatnim roku filozofii, teologii czy prawa – przystępować do egzaminu doktorskiego, ale nie można było ich w tym czasie zwolnić z uczęszczania do szkoły ani z innych obowiązków, chyba że w ostatnich dwóch miesiącach przed egzaminem doktorskim²⁵. W Regulaminie dodatkowo określono obowiązek podejmowania przez alumnow studiów liturgicznych i śpiewu gregoriańskiego, z których lekcje miały się odbywać przynajmniej raz w tygodniu²⁶.

Władze Kolegium nie mogły zwalniać alumnow z uczęszczania do szkoły, ze wspólnych studiów i z obowiązków wyznaczanych na poszczególnych wydziałach oraz składania egzaminów w celu zdobycia stopni akademickich. W pojedynczych, wyjątkowych wypadkach rektor miał jednak prawo zwolnić studenta z uczęszczania do szkoły lub z ćwiczeń, jeżeli uznałby to za odpowiednie postępowanie w danych warunkach. Podczas choroby alumn mógł pozostać w Kolegium, ale po wcześniejszej konsultacji z lekarzem²⁷. Rektor nie miał prawa usta-

²¹ Art. 3, § 2, pkt 1, tamże, s. 9-10.

²² Art. 3, § 2, pkt 2, tamże, s. 10.

²³ Art. 3, § 2, pkt 3, tamże.

²⁴ Art. 3, § 2, pkt 4, tamże.

²⁵ Art. 3, § 2, pkt 5, tamże, s. 10-11.

²⁶ Art. 3, § 2, pkt 6, tamże, s. 11.

²⁷ Art. 5, pkt 12, tamże, s. 17.

nawiać dni wolnych od zajęć oprócz tych ustalonych w kalendarzach szkół, chyba że w sytuacjach nadzwyczajnych i po uzyskaniu zgody kierownictwa tych szkół²⁸.

Alumni zobowiązani byli traktować swoje studia z powagą, zaangażowaniem, mając na uwadze główny cel pobytu w Kolegium – przygotowanie się do święceń kapłańskich. Zobowiązani byli wykonywać sumiennie swoje obowiązki, uczestniczyć w zajęciach szkolnych, egzaminach i ćwiczeniach. W sprawach wyjątkowej wagi mogli prosić rektora o zwolnienie z poszczególnych zajęć, jednak pojedyncze zwolnienie nie mogło obejmować jednocześnie wielu obowiązków²⁹.

Studenci zobowiązani byli dokładać wszelkich starań, aby – przygotowując się do przyjmowania święceń – jak najlepiej wykorzystać dany im czas³⁰. Warunkiem dopuszczenia kandydata do święceń było wykazanie się powołaniem, opanowanie potrzebnej wiedzy i posiadanie odpowiednich przymiotów osobistych. Alumni przyjmowali święcenia w ostatnim roku pobytu w Kolegium, a w przypadkach nadzwyczajnych, w sytuacji koniecznej, mogli być wyświęceni wcześniej³¹. Po przyjęciu święceń kapłańskich i ukończeniu studiów studenci nie mogli przebywać w Kolegium dłużej niż miesiąc. Przełożeni mieli jednak prawo przedłużyć ten czas w nadzwyczajnym przypadku. Po zakończeniu studiów i pobytu w Kolegium alumni byli zobowiązani do niezwłocznego, bezpośredniego powrotu do ojczyzny, bez podróżowania do innych miejsc³².

3. Praktyki religijne i zasady zachowania dyscypliny

Artykuł trzeci Regulaminu w dwóch paragrafach odnosi się do praktyk religijnych i zasad zachowania dyscypliny w Kolegium³³. Dodatkowo, w artykule dziesiątym części pierwszej (pkt 1-6) mowa jest o ćwiczeniach duchowych, a w części drugiej (pkt 7-33) o zasadach zachowywania dyscypliny³⁴.

²⁸ Art. 5, pkt 13, tamże.

²⁹ Art. 10, pkt 34-35, tamże, s. 36.

³⁰ Art. 5, pkt 5, tamże, s. 15.

³¹ Art. 2, pkt 11-12, tamże, s. 7.

³² Art. 2, pkt 13, tamże, s. 7-8.

³³ Art. 3, tamże, s. 9-11.

³⁴ Art. 10, pkt 1-33, tamże, s. 28-36. Podobny podział znajduje się w Regulaminie Kolegium Urbano, gdzie w tytułach dodano słowo *reguly*. Por. pkt 1-34, *Regolamento*

3.1 Praktyki religijne

Każdego dnia alumni mieli obowiązek być skupieni i uczestniczyć we wspólnych modlitwach, rozmyślaniu, Mszy św., rachunku sumienia, godzinie duchowej, nawiedzeniu Najświętszego Sakramentu oraz modlitwie różańcowej, a w święta we Mszy św. śpiewanej³⁵. Zobowiązani byli również do wspólnego odmawiania modlitwy brewiarzowej, po czym przez pół godziny mieli modlić się indywidualnie w ciszy, a następnie wysłuchać Mszy św. W ustalonym czasie recytowali trzecią część Różańca św., robili rachunek sumienia, odprowadzali lekcję duchową i nawiedzali Najświętszy Sakrament³⁶. Wymienione praktyki religijne były identyczne z tymi, które opisano w Regulaminie Papieskiego Kolegium Urbano, z tą jednak różnicą, że w Kolegium Polskim uwzględniono dodatkowo modlitwę różańcową³⁷. W niedziele i święta studenci mieli uczestniczyć we Mszy św. śpiewanej, a w tzw. „główne święta” brać udział w uroczystych nieszporach³⁸.

Obowiązkiem alumnow było – przynajmniej raz w ciągu piętnastu dni – przystępować do sakramentu pokuty i przyjmować Komunię św., raz w ciągu miesiąca uczestniczyć w dniu skupienia, zaś dodatkowo raz w roku odprawiać rekolekcje trwające osiem dni³⁹. Rektor w każdym roku wyznaczał dogodny termin do odprawienia rekolekcji duchowych na sposób przyjęty w innych kolegiach rzymskich. W każdą niedzielę oraz święto wygłaszał on również naukę ducho-

del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 30-40.

³⁵ Art. 10, pkt 1, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 28-29.

³⁶ Art. 3, § 1, pkt 1, tamże, s. 9. Podobne obowiązki alumnow znajdują się w *Regolamento per gli alunni del Pontificio Seminario Pio*. Por. Parte Prima, § I, pkt 5-6, *Regolamento per gli alunni del Pontificio Seminario Pio*, Civittà Vecchia 1904. APKP, sygn. I 29.3, s. 6-7.

³⁷ Por. pkt 1-4, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 9-10.

³⁸ Art. 3, § 1, pkt 2, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 9.

³⁹ Art. 3, § 1, pkt 3, tamże. Identyczne zasady przystępowania alumnow do sakramentu pokuty i Eucharystii oraz odprawiania rekolekcji obowiązywały w *Pontificio Seminario Pio*. Por. Parte Prima, § III, IV, pkt 14, 16, *Regolamento per gli alunni del Pontificio Seminario Pio*, Civittà Vecchia 1904. APKP, sygn. I 29.3, s. 7-8.

wą do wspólnoty Kolegium⁴⁰. Obowiązkiem przełożonych było umożliwienie studentom przystępowania do sakramentu pokuty w każdą sobotę i wigilie świąt. W kaplicy lub w innym miejscu w Kolegium wyznaczonym przez rektora spowiadało alumnów dwóch ojców duchownych. Oni także uczyli modlitwy, rozmyślania oraz sprawowali kierownictwo duchowe⁴¹. Kilka razy w roku, oprócz normalnych terminów spowiedzi, alumni przystępowali do sakramentu pokuty u spowiednika nadzwyczajnego, którego sprowadzał rektor po konsultacji jego kandydatury z kardynałem protektorem. Miała to być osoba biegła w doktrynie, o nieposzlakowanej opinii i mająca niezbędne doświadczenie⁴². W wyznaczonych dniach spowiedzi należało przestrzegać porządku w grupach i pilnować, by przystępować do sakramentu zaraz po zakończeniu spowiedzi przez poprzednika. Alumni przyjmowali Komunię św. w komzach, a po każdej Mszy św. przebywali w kaplicy kwadrans, odprawiając dziękczynienie⁴³.

W święta Pańskie, Maryi Panny i święta apostołów studenci podczas Mszy św. wspólnotowej przystępowali do Komunii św., chyba że rektor zezwolił komunikować podczas Mszy św. celebrowanej w innym czasie. W swoich modlitwach alumni mieli wspominać intencje Kościoła, modlić się za żywych i zmarłych dobroczyńców Kolegium oraz o nawrócenie ludzi błądzących⁴⁴. W terminie wyznaczonym przez rektora, co miesiąc w dniu wolnym od zajęć, zobowiązani byli odprawić dzień skupienia w intencji dobrej śmierci⁴⁵.

⁴⁰ Art. 5, pkt 9, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 16.

⁴¹ Art. 8, pkt 1-3, tamże, s. 24-25. Regulamin Kolegium Urbano przewidywał zatrudnienie jednego ojca duchownego, a jego zadaniem było czuwanie nad sprawami duchowymi alumnów i pełnienie funkcji kierownika duchowego. Por. pkt 1-6, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 24-25.

⁴² Art. 5, pkt 8, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 16.

⁴³ Avvertimenti, pkt 14, tamże, s. 39.

⁴⁴ Art. 10, pkt 2-3, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 29.

⁴⁵ Art. 10, pkt 4, tamże. Podobne zasady odprawiania rekolekcji obowiązywały w Pontificio Seminario Pio. Por. Parte Prima, § IV, pkt 16, *Regolamento per gli alunni del Pontificio Seminario Pio*, Civit  Vecchia 1904. APKP, sygn. I 29.3, s. 8.

Wszystkie wymienione praktyki religijne były odprawiane według zwyczajów przyjętych w innych kolegiach i instytutach rzymskich⁴⁶.

W czasie ciężkiej choroby alumna, jeśli lekarz zdiagnozował istnienie niebezpieczeństwa dla życia albo był z wizytą po raz trzeci u tego samego chorego, zapewniano mu możliwość skorzystania z sakramentu pokuty, prosząc o przybycie spowiednika zwyczajnego lub nadzwyczajnego Kolegium. Rektor, na prośbę alumna, udzielał komunii św. i sakramentu namaszczenia chorych⁴⁷. Pozostali studenci rano i wieczorem odmawiali wspólnie po trzy razy modlitwy: *Ojcze nasz* i *Zdrowaś Maryjo* w intencji zdrowia chorego. W przypadku śmierci alumna przez trzy dni odmawiano modlitwę brewiarzową za zmarłego, a przez miesiąc, dwa razy dziennie, modlitwę *Wieczny odpoczynek*. Natomiast kapłani-studenci zobowiązani byli odprawić Mszę św. za zmarłego. Odmawianie wymienionych modlitw było również obowiązkowe w przypadku śmierci kardynała protektora lub przełożonego⁴⁸. Studenci dopuszczeni już do święceń kapłańskich mieli obowiązek wspólnie odmawiać modlitwę brewiarzową i nie mogli być od tego dyspensowani, a kapłani z grona alumnów sprawowali Mszę św. w czasie i miejscu określonym przez rektora, następnie obowiązkowo odprawiali dziękczynienie⁴⁹.

Podczas redakcji tej części Regulaminu Kolegium Polskiego z całą pewnością korzystano z Regulaminu Kolegium Urbano. Świadczy o tym prawie identyczna treść dokumentów⁵⁰. Nieznacznie zmieniono numerację i wykreślono fragmenty dotyczące nabożeństw w kościele, gdyż alumni korzystali z kaplicy mieszczącej się w budynku Kolegium Polskiego⁵¹.

⁴⁶ Art. 3, § 1, pkt 4, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 9.

⁴⁷ Art. 5, pkt 19-20, tamże, s. 18-19.

⁴⁸ Art. 10, pkt 5, tamże, s. 29-30.

⁴⁹ Art. 10, pkt 6, tamże, s. 30.

⁵⁰ Por. pkt 1-6, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 30-32.

⁵¹ Por. pkt 7-31, tamże, s. 32-39.

3.2 Reguły zachowania dyscypliny

Wszyscy studenci Kolegium zobowiązani byli do przestrzegania postanowień Regulaminu i stosowania się do poleceń przełożonych⁵². Mieli obowiązek okazywać szacunek i być posłuszni przełożonym we wszystkich sprawach, które dotyczyły kształcenia, życia duchowego i zachowania dyscypliny⁵³. W nadzwyczajnych wypadkach mogli prosić o rozmowę z kardynałem protektorem lub z deputatami, zgłaszając to wcześniej rektorowi i informując go o temacie rozmowy, nawet jeśli dotyczyłaby jego decyzji, zwolnień czy dyspens. Studenci zobowiązani byli informować prefektów o wszystkich decyzjach podjętych przez rektora w ich sprawach⁵⁴.

Regulamin zabraniał alumnom:

1. wychodzenia z domu wieczorem po niesporach, a w innym czasie bez osoby towarzyszącej;
2. spożywania obiadu poza Kolegium i posilania się w miejscach publicznych w mieście i poza miastem;
3. rozpalania ognia w pokojach i przygotowywania herbaty, kawy i czekolady, przechowywania żywności i napojów oraz przyjmowania w pokojach gości;
4. posiadania broni i nieodpowiednich książek;
5. przekazywania personelowi Kolegium podarunków i nierównego traktowania kogokolwiek z jakichkolwiek przyczyn;
6. grania o pieniądze i w jakiegokolwiek gry, które nie przystoją duchownym (np. w karty);
7. grania na instrumentach i innego postępowania, które mogłoby przeszkadzać w nauce pozostałym mieszkańcom Kolegium. Rektor, na prośbę zainteresowanego studenta, mógł zezwolić na naukę grania na klawesynie, ale jedynie w czasie, gdy nie przeszkadzałoby to innym mieszkańcom, szczególnie w czasie studium i odpoczynku⁵⁵.

Wymienione punkty były identyczne z zawartymi w Regulaminie Papieskiego Kolegium Urbano, z tą jednak różnicą, że Regulamin

⁵² Art. 3, § 3, pkt 1, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 11.

⁵³ Art. 10, pkt 7, tamże, s. 30-31.

⁵⁴ Art. 10, pkt 8, tamże, s. 31.

⁵⁵ Art. 3, § 3, pkt 4, tamże, s. 12.

Kolegium Polskiego przewidywał możliwość grania na klawesynie w przypadku uzyskania zgody rektora⁵⁶.

Rektor Kolegium dwa razy w roku – w czasie Świąt Wielkanocnych i w końcu roku szkolnego – zwracał się do prefektury liceum, do którego uczęszczali alumni, aby uzyskać informacje o ich postępach w nauce i zachowaniu. Jeśli opinia nie była satysfakcjonująca, upominał alumna, a na zakończenie roku szkolnego sporządzał opinie o każdym z uczniów i przekazywał je kardynałowi protektorowi oraz zainteresowanemu biskupowi diecezjalnemu⁵⁷. Pilnował, aby studenci w czasie pobytu w Kolegium uzyskali wyczerpującą informację o swoich prawach i obowiązkach⁵⁸. Rektor dbał też, aby kandydaci do święceń odprawiali rekolekcje duchowe przepisane przez prawo i dobrze wypełniali powierzone funkcje⁵⁹.

Szczególną uwagę poświęcono przebywaniu uczniów poza Kolegium. Nie mogli oni wychodzić bez pozwolenia rektora w towarzystwie prefekta lub innego alumna ani tym bardziej z osobami obcymi. W przypadku wyjścia zawsze należało określić godzinę powrotu. Władze Kolegium zobowiązane były ograniczać wychodzenie uczniów z mieszkańcami innych domów i udawanie się do miejsc nieodpowiednich dla duchownych⁶⁰.

Wszyscy studenci otrzymywali jednakowe pożywienie, takie samo jak przełożeni i pracownicy Kolegium, a tylko z przyczyn zdrowotnych dopuszczalne były wyjątki od tej zasady. Władze Kolegium dokładały starań, aby uczniowie mieli podobne ubiory i wyposażenie pokoi. Rektor był uprawniony do przeglądania korespondencji studentów⁶¹, dokonywania inspekcji pokoi i sprawdzania, czy nie posiadają książek zakazanych lub takich, które przeszkadzałyby w zdobywaniu wiedzy⁶².

⁵⁶ Pkt 1-7, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 11-12.

⁵⁷ Art. 5, pkt 1-2, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 14-15.

⁵⁸ Art. 5, pkt 4, tamże, s. 15.

⁵⁹ Art. 5, pkt 6-7, tamże, s. 15-16.

⁶⁰ Art. 5, pkt 10, tamże, s. 16-17.

⁶¹ Art. 5, pkt 14-15, tamże, s. 17-18.

⁶² Art. 5, pkt 17, tamże, s. 18.

Alumni mieli identyczny typ ubioru, składający się z sutanny, czarnej peleryny i zielonego pasa, korzystali z jednakowego wyposażenia pokoi, nie uznawano w tym względzie żadnych indywidualnych preferencji⁶³. W dni wolne od zajęć mogli wychodzić na spacer, a na zajęcia szkolne udawali się, uważając, aby zachowywać się odpowiednio, unikać zebrań publicznych i miejsc, gdzie zwykle gromadziło się wiele osób⁶⁴. Obowiązkiem wicerektora Kolegium była troska, aby alumni posiadali wszystko to, co jest im niezbędne, a szczególnie książki do nauki, ubrania i odpowiednie wyposażenie pokoi. W tym celu prefekci sporządzali notatki zawierające spis rzeczy do zakupienia. Władze Kolegium zwracały szczególną uwagę na to, by alumni przed otrzymaniem nowych przekazywali administracji Kolegium rzeczy już zużyte⁶⁵. Do obowiązków wicerektora należało między innymi staranie o to, by studenci przestrzegali zasad ustalonych w Kolegium, a w szczególności sprawowanie pieczy nad komunikowaniem się studentów z personelem Kolegium, osobami z zewnątrz, dbanie o to, aby alumni nie pozostawali w swoich pokojach w czasie zajęć i studium⁶⁶.

Studenci mieli przede wszystkim obowiązek starać się, aby żyć zgodnie z kolegami we wspólnocie i przestrzegać Regulaminu. Do ubioru musieli używać tylko własnych rzeczy⁶⁷. Musieli dbać o stan swojego zdrowia, a w razie złego samopoczucia byli zobowiązani niezwłocznie powiadomić prefekta. Wymagano, aby w czasie choroby bezwzględnie stosowano się do zaleceń lekarza i sanitariusza oraz zachowywano regulamin izby chorych⁶⁸. Alumni nie mogli wchodzić do izby chorych bez zezwolenia rektora i towarzystwa prefekta lub innej osoby wyznaczonej przez rektora. Odwiedziny kolegów w izbie chorych odbywały się przy drzwiach otwartych i były możliwe w czasie wolnym od zajęć po uzyskaniu zgody prefekta albo podczas studium po wyrażeniu zgody przez rektora⁶⁹. W przypadkach poważnych cho-

⁶³ Art. 3, § 3, pkt 2, tamże, s. 11.

⁶⁴ Art. 3, § 3, pkt 3, tamże.

⁶⁵ Art. 6, pkt 3, tamże, s. 20.

⁶⁶ Art. 6, pkt 5, tamże, s. 21.

⁶⁷ Art. 10, pkt 9, tamże, s. 31.

⁶⁸ Art. 10, pkt 10, tamże.

⁶⁹ Art. 10, pkt 30, tamże, s. 35.

rób do pomocy pielęgniarzowi Kolegium kierowani byli – w czasie wolnym od zajęć – dwaj alumni⁷⁰.

Każdego dnia rano, po pobudce alumn musiał niezwłocznie wstać, ubrać się, posłać łóżko i przygotować się do odmówienia modlitwy oraz odbycia rozmyślania. Wieczorem, po rachunku sumienia w milczeniu udawano się na spoczynek i po kwadransie gaszono światła⁷¹. Ubrania, rzeczy codziennego użytku i pokoje miały być utrzymane w czystości. W czasie studium drzwi pokoju zawsze musiały być otwarte. Surowo zakazane było zamykanie pokoi na klucz⁷². Podczas studium studenci przebywali w swoich pokojach, przestrzegając milczenia. Nikt z alumnów nie mógł wyjść wtedy z pokoju, nawet do rektora czy ojca duchownego, jeżeli wcześniej nie zgłosił prefektowi takiej potrzeby. W czasie rekreacji należało uważać, by nie przeszkadzać innym głośną rozmową, śpiewaniem lub robieniem jakiegokolwiek innego hałasu, przy czym dyskusje w grupach były zakazane⁷³. Alumni nie mogli odwiedzać się w pokojach, chyba że za pozwoleniem prefekta, zaznaczając cel wizyty. W czasie ewentualnych odwiedzin należało zachować ciszę, nie przeszkadzać innym i zaraz po załatwieniu sprawy wrócić do własnego pokoju. Rozmowy między alumnami odbywały się w języku włoskim lub łacińskim. Co pewien czas rektor zezwalał na porozumiewanie się po polsku, aby studenci nie zapominali języka ojczystego. Kontakty alumnów między sobą miały być nacechowane wzajemnym szacunkiem, zrozumieniem i równym traktowaniem, bez używania przemocy, tak w rozmowie, jak i w zachowaniu⁷⁴.

Posiłki spożywano w milczeniu, posługując się sztucami, bez zamieniania się porcjami i winem. Za pozwoleniem rektora można było rozmawiać głosem cichym, bez przekrzykiwania się. Zabronione było udawanie się do kuchni po dodatkowe porcje pożywienia i przebywanie tam. Jeśli napoczęta porcja okazałaby się niezdatna do spożycia, należało zgłosić to osobie, która przewodniczyła posiłkowi. Alumni,

⁷⁰ Art. 5, pkt 18, tamże, s. 18.

⁷¹ Art. 10, pkt 11-12, tamże, s. 31-32.

⁷² Art. 10, pkt 13-14, tamże, s. 32.

⁷³ Art. 10, pkt 25-26, tamże, s. 34.

⁷⁴ Art. 10, pkt 27-29, tamże, s. 35.

którzy pomagali przy rozdzielaniu posiłków, po zakończeniu swojej pracy wracali w milczeniu do swoich pokoi⁷⁵.

Studenci wychodzący z prefektem na spacerów również musieli zachować milczenie. W mieście i poza nim poruszali się w ustalonym porządku zgodnie z poleceniami prefekta, nie można było odłączać się od grupy. Nikt też nie mógł pozostać w domu bez pozwolenia przełożonych, jeśli jego grupa wychodziła na spacer⁷⁶. Podczas drogi do i ze szkoły należało poruszać się w grupie w towarzystwie prefekta i unikać kontaktu z osobami obcymi⁷⁷. Zakazane było robienie przez studentów jakichkolwiek zakupów. Jeśli czegoś potrzebowali, zobowiązani byli zgłosić to prefektowi lub rektorowi. Nie mogli też zapraszać do Kolegium (korytarze, pomieszczenia wspólne i własne pokoje) osób obcych bez wyraźnego zezwolenia rektora. Studenci nie mogli również udawać się na portiernię bez uzyskania wcześniej zgody przełożonych. Listy i paczki mogli otrzymywać jedynie za pośrednictwem rektora, nie wyłączając tych przesyłek, które odebrali osobiście⁷⁸. Omówione powyżej zasady są bardzo podobne do umieszczonych w Regulaminie Kolegium Urbano⁷⁹.

Do Regulaminu Kolegium Polskiego dołączono wskazania dotyczące przestrzegania reguł zawartych w piętnastu punktach, w których szczegółowo określono sposób postępowania alumnów każdego dnia⁸⁰. Kwadrans od pobudki dawany był sygnał dzwonkiem, w tym czasie wszyscy alumni musieli być już ubrani i powinni rozpocząć odmawianie modlitwy *Anioł Pański*. Następnie należało zasłać łóżka i zrobić porządek w pokojach. Na drugi dźwięk dzwonka wszyscy po-

⁷⁵ Art. 10, pkt 15-18, tamże, s. 32-33.

⁷⁶ Art. 10, pkt 19-22, tamże, s. 33.

⁷⁷ Art. 10, pkt 23-24, tamże, s. 34.

⁷⁸ Art. 10, pkt 31-33, tamże, s. 36.

⁷⁹ Por. pkt 7-31, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 32-39.

⁸⁰ Brakuje numeru trzynastego. Por. *Avvertimenti*, pkt 1-16, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 37-39. Prawie identyczna część, tak samo zatytułowana, zawierająca osiemnaście punktów, istnieje w Regulaminie Kolegium Urbano. Por. *Avvertimenti*, pkt 1-18, *Regolamento del Venerabile Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, w: *Regole del Pontificio Collegio Urbano de Propaganda Fide*, Roma 1863. APKP, sygn. I 29.1, s. 41-45.

winni w milczeniu udać się do kaplicy, aby przeprowadzić medytację i wysłuchać Mszy św.⁸¹. Po zakończeniu modlitw należało przejść na śniadanie. Na początku i na końcu posiłku prefekt prowadził modlitwę. Następnie uczniowie udawali się do swoich pokoi, gdzie czyścili ubrania i przygotowywali się do wyjścia na wykłady. Na dany znak wszyscy w milczeniu wychodzili z budynku, zachowując określony porządek. Podobnie, wróciwszy z zajęć, udawali się w milczeniu do swoich pokoi, aby rozpocząć studium⁸².

Przed obiadem studenci przechodzili do kaplicy, robili rachunek sumienia i odmawiali modlitwę *Anioł Pański*, po czym udawali się do refektarza i zajmowali miejsca sobie przypisane i modlitwą rozpoczynali posiłek. Po obiedzie i kolacji przechodzili do kaplicy na krótkie nawiedzenie Najświętszego Sakramentu. W czasie rekreacji zabronione było czytanie, studiowanie i przebywanie we własnym pokoju bez wcześniejszego zezwolenia prefekta⁸³. Po odpoczynku odprawiano lekcję duchową, po czym uczniowie przygotowywali się do ponownego wyjścia na zajęcia szkolne według wyznaczonych godzin. Wracając z grupą z zajęć popołudniowych, odwiedzano jeden z kościołów znajdujących się po drodze do Kolegium⁸⁴. Przed rozpoczęciem i po zakończeniu studium należało odmówić przepisane modlitwy. Po rekreacji wieczornej, na dany znak wszyscy uczniowie robili rachunek sumienia i przygotowywali punkty na ranne rozmyślanie, po czym udawali się na spoczynek⁸⁵. W każdy poniedziałek składali bieliznę do prania w określonym miejscu i przekazywali ubranie, które wymagało naprawy⁸⁶. W czasie dni wolnych od zajęć, gdy nie można było wyjść na spacer, rekreację organizowano w budynku Kolegium. Dwa razy w tygodniu, między śniadaniem a zajęciami szkolnymi oraz między zajęciami szkolnymi i rekreacją po obiedzie, uczniowie mogli się golić

⁸¹ Por. Avvertimenti, pkt 1-2, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 37. Podobne zasady znajdują się w *Regolamento per gli alunni del Pontificio Seminario Pio*. Por. Parte Prima, § I, pkt 1, *Regolamento per gli alunni del Pontificio Seminario Pio*, Civittà Vecchia 1904. APKP, sygn. I 29.3, s. 6.

⁸² Avvertimenti, pkt 3-4, *Regolamento del Pontificio Collegio Polacco. Istituto in Roma*, Roma 1866. APKP, sygn. I 25.1, s. 37-38.

⁸³ Avvertimenti, pkt 5, tamże, s. 38.

⁸⁴ Avvertimenti, pkt 6-7, tamże.

⁸⁵ Avvertimenti, pkt 8-9, tamże, s. 38-39.

⁸⁶ Avvertimenti, pkt 10, tamże, s. 39.

i odnawiać tonsurę. Zabronione było podejmowanie rozmowy z fryzjerem o sprawach świeckich. Na strzyżenie przeznaczano jeden dzień w miesiącu dla każdej grupy alumnów⁸⁷.

Prefekci mogli dyspensować alumnów w rzeczach drobnych w nadzwyczajnych sytuacjach, gdy nie można było zwrócić się bezpośrednio do przełożonego. Nie mogli natomiast samodzielnie karać alumnów, a tylko na wyraźne polecenie rektora⁸⁸. Prefekci pilnowali, aby alumni dbali o porządek, zachowywali się odpowiednio. O wszelkich wykroczeniach studentów informowali rektora⁸⁹. Raz w miesiącu sporządzali pisemną opinię o zachowaniu poszczególnych alumnów i przedstawiali ją przełożonemu⁹⁰.

4. Usunięcie z Kolegium

Pierwsze sześć miesięcy pobytu w Kolegium było okresem próby. Alumni zarówno w tym czasie, jak i przez cały swój pobyt mogli zostać usunięci przez przełożonych z następujących powodów: poważnych problemów ze zdrowiem, które uniemożliwiałyby kontynuowanie studiów, braku dostatecznych postępów w nauce, braku powołania do stanu duchownego, niezachowywania dyscypliny w Kolegium mimo powtarzanych upomnień, nieposłuszeństwa względem przełożonych, nieopanowania oraz zakłócania porządku w Kolegium, braku zadowalających postępów w kształtowaniu postawy i charakteru. Gdy zaistniały wymienione okoliczności lub inne poważne przyczyny, rektor – po wyrażeniu zgody przez kardynała protektora i zainteresowanego biskupa diecezjalnego – usuwał alumna z Kolegium. W sytuacji bardzo pilnej do podjęcia decyzji o wydaleniu z Kolegium wystarczyła jedynie zgoda kardynała protektora, ale wtedy rektor był zobowiązany powiadomić właściwego ordynariusza o okolicznościach wydalenia alumna⁹¹.

Reasumując, można stwierdzić, że Regulamin Kolegium polskiego z 1866 r. był stworzony na wzór Regulaminu Kolegium Urbano w Rzymie. Prawie cała treść tych dokumentów jest identyczna. Istnieją tylko niewielkie różnice, ale wynikają one jedynie z odręb-

⁸⁷ Avvertimenti, pkt 11-12, tamże.

⁸⁸ Art. 9, pkt 2, tamże, s. 25.

⁸⁹ Art. 9, pkt 6-7, 9, tamże, s. 26-27.

⁹⁰ Art. 9, pkt 14-16, tamże, s. 28.

⁹¹ Art. 2, pkt 14-15, tamże, s. 8.

nego celu działania tych instytucji i ich prawnego podporządkowania. Regulaminy i statuty papieskich kolegiów rzymskich w połowie XIX w. były podobne, a czasem prawie identyczne, gdyż wymagały akceptacji Stolicy Apostolskiej.

Zakończenie

Do Papieskiego Kolegium Polskiego mogli być przyjmowani młodzi Polacy, którzy mieli powołanie do kapłaństwa oraz odpowiednie przymioty i cechy osobiste. Kandydaci dostarczali rektorowi określone dokumenty, a po upływie sześciu miesięcy od wstąpienia składali przysięgę w języku łacińskim, wyrażającą wolę przygotowania się i przyjęcia święceń kapłańskich oraz pracy w diecezji, z której zostali wysłani na studia.

Alumni byli zobowiązani zaliczyć dwuletni kurs filozofii, ukończyć cztery lata studiów teologicznych i w ciągu trzech lat zaliczyć prawo kanoniczne i świeckie. Wszyscy studenci w określonym czasie zdawali egzaminy w celu zdobycia bakalaureatu oraz licencjatu z filozofii, teologii i prawa. W Regulaminie wymieniono powody, dla których alumni mogli zostać usunięci z Kolegium. Rektor zapoznawał alumnow z obowiązkami, jakie wiązały się z przyjęciem święceń, a na zakończenie roku szkolnego sporządzał opinię o każdym ze studentów, przekazując je kardynałowi protektorowi i biskupom z diecezji pochodzenia studentów. Alumni otrzymywali jednakowe pożywienie i opiekę zdrowotną. Regulamin nakładał na deputatów mianowanych przez kardynała protektora obowiązek wizytowania Kolegium nie mniej niż jeden raz na piętnaście dni, a każdy alumn w czasie wizytacji mógł przedstawić swoją sytuację i zwrócić się z prośbą o pomoc. Wszyscy studenci mieli podobne wyposażenie pokoi i identyczne ubranie. Rektor uprawniony był do sprawdzania korespondencji i książek alumnow, dokonywania inspekcji pomieszczeń i kontrolowania, czy studenci nie posiadają zakazanych książek lub takich, które przeszkadzałyby w zdobywaniu wiedzy.

Prawa i obowiązki alumnow były podobne do obowiązujących w innych kolegiach rzymskich, a w szczególności w Papieskim Kolegium Urbano, którego Regulamin służył za wzór przy redagowaniu Regulaminu Papieskiego Kolegium Polskiego.

The Rights and Duties (Rights and Responsibilities) of Alumni in the Rules and Regulations of the Polish Pontifical College in Rome in 1866

Polish Pontifical College was established in Rome with decree from 9 March 1866 by the Pope Pius IX. In the same year its Regulation which was divided in ten articles was released, approved and printed. The three of them about the recruiting and expelling the alumni as well as about the priestly ordinations.

Other articles concerned as follows: the religious observances and practices, studies and the discipline; rules applying to alumni and two additional parts: concerning Recommendations of the way of preserving rules of the College and the formula of an oath for alumni, the students and their rights and duties.

Polish youth having the vocation for the priesthood and appropriate attributes and features could be enrolled on the College. The applying candidate for joining the College was obliged to deliver determined records to the rector. Joining the College the candidates took an oath in the Latin expressing their will of preparing and taking the priestly ordination.

Students of the College were obliged to pass the two-year course in philosophy, to finish four years of theological studies and in the sequence of three years to pass canonical and secular law.

All alumni in the stated time sat an examination in order to get the bachelor's degree and the bachelor's degree in philosophy, theology and the law. Reasons, for which alumni could be removed were listed in Rules from the College. The rector informed seminars about the duties which are connected with taking holy ordinations. The opinions concerning each of the students were prepared in the end of academic years and later were passed on to the cardinal Protector and the diocesan bishops, who were interested in these opinions. Seminars and workers of the College had the right to receive the identical food and the health care.

Rules of the regulation of the College included the obligation of the deputies appointed by the cardinal protector of visiting the College not less than one time for fifteen days. Every seminarian during the visit of inspection could present his situation and to turn with a request for help. Students had the similar equipment in their rooms and identical clothes. The rector was authorized to check the correspondence and books of alumni, making the inspection of rooms and of checking whether students possess the forbidden books or the kinds of books which would prevent them from acquiring the knowledge.

Rights and duties of seminarians were similar to the rules and regulations being obeyed in the other Roman colleges, particularly at the Papal Urbano College, of which Rules served as the pattern at editing principles written down in Rules and regulations for the Papal Polish College.